

Р Е Ш Е Н И Е

№ 558

гр.Перник, 08 Август, 2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесет и втори юли през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 450/2014 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл. 118 във връзка с 117, ал. 1, т. 2, б. “д” от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ и с чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс/АПК/.

Образувано е по жалба на Е.Л.Е. от *** против Решение № КПК-2/25.IX.13 на Директора на ТП на НОИ РУ”СО” гр.Перник, с което е потвърдено Разпореждане № 150/13 на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП НОИ Перник. В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност на индивидуалните административни актове като постановени в нарушение на приложимия материален закон. Подателката оспорва изложените фактически и правни констатации и намира за неправилно прилагането на чл.53, ал.4 и чл.114, ал.1 и ал.3 от КСО в конкретния случай. Счита, че не дължи разпорежданата за възстановяване сума, включваща главница и лихви, поради погасяването ѝ по давност. Поради това моли за отмяна на обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане.

Ответникът - Директор на ТП на НОИ гр.Перник, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Поддържа изложените в решението мотиви относно осъществяване хипотезата на чл.54, ал.3 от КСО и произтичащите от това последици. По тези съображения моли жалбата да бъде отхвърлена и да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото доказателства съдът установи следната фактическа обстановка:

Жалбоподателката е майка на детето Б.Б.Й., р.*** г. То е било настанено в детска ОДЗ № 30 “Радецки” в гр. София, според приложени ведомости от приемното социално заведение за период 03.IX.2012 – февруари, 2013 г. За периода 03.IX.2012 – 30.IX.2012 включително от осигурителя са заплатени по ведомост обезщетения за отглеждане на малко дете в размер на 240 лева, които не се дължат, тъй като към тази дата детето не е било навършило две годишна възраст, майката е била осигурена по реда на чл. 164 от КТ,

не е подадена коригираща декларация до осигурителя за настъпили обстоятелства по чл. 53 от КСО

Тези обстоятелства се установяват от Констативен протокол вх.№ 60/ 2013 за извършена проверка в детското заведение, разпоредена от Директора на Дирекция Администрация КПК при СУСО - София, Справка за извършените разходи за период м. юни – декември 2012 от осигурител Кракра, като за м. септември е видно, че е платена сумата 240 лева, на основание декларация от 22.I.2012 г. присъствени ведомости за деца в яслена група ОДЗ “Радецки”, от което се установява, че за дете Б.Й. през м.септември има “о” присъствия, заявени “11” отсъствия по семейни причини.

С Разпореждане № 150/31.VII.2013 Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП НОИ Перник, по отношение на оспорващата е постановено да възстанови недобросъвестно полученото за периода 03.IX.2012 г. – 30.IX.2012 г. парично обезщетение за отглеждане на малко дете в размер на 278 лева, от които 240 лв. главница и 38 лв. дължима лихва от датата на неправомерно полученото обезщетение до датата на издаване на разпореждането.

Разпореждането е обжалвано по административен ред от Е. по съображения за неговата материална и процесуална незаконосъобразност. Посочено е и писмо от директора на дирекция “Осигуряване и краткосрочни плащания”, адресирано до Е.. С Решение № КПК-2 от 2013 г. на основание чл.117, ал.3 от КСО Директорът на ТП на НОИ Перник е отхвърлил жалбата. Изложени са съображения за безспорно установяване хипотезата на чл.53, ал.4 от КСО, а именно настаняване на детето Б.Й. в детска ясла, което ведно с неизпълнението на съответните задължения от страна на майката се явява отрицателна предпоставка за изплащане на паричното обезщетение по реда на чл.53, ал.1 от КСО на оспорващата за периода.

От така установената фактическа обстановка въз основа на представените по делото доказателства, след като се съобрази с изискванията на чл. 168, ал.1 от АПК и провери законосъобразността на оспорения административен акт на основанията предвидени в чл. 146 от АПК, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес, за което административният акт е неблагоприятен. Разгледана по същество, се явява неоснователна.

По делото няма спор относно релевантни факти, а и се установява категорично от събраните писмени доказателства, че преценката дали е налице недобросъвестност е възприетото от

административния орган обстоятелство което по същество не се и оспорва, че оспорващата е била в законно полагащ се отпуск по чл. 164, ал. 1 КТ и че тя реално е ползвала такъв отпуск. По време на този отпуск детето ѝ е било настанено в детска ясла, а тя не е декларирала това обстоятелство, поради което отпускът ѝ по чл. 164 КТ не е бил прекратен и е получавала недължими ѝ за този период обезщетения по чл. 53, ал. 1 КСО. Жалбоподателката не е спазила изискването на чл. 14, ал. 1 от Наредбата за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване, в указания срок от промяната на обстоятелствата, свързано с изплащане на паричните обезщетения и помощи от ДОО, да представи на осигурителя си декларация по образец съгласно приложение № 12 и съответните доказателства към нея, за обстоятелствата, водещи до спиране на плащането от датата на настаняване на детето в детско заведение. Укриването на факти от значение за съществуването на правото на обезщетение, а именно, че детето е настанено в детско заведение, обуславя недобросъвестно получаване на обезщетението за отглеждане на малко дете по чл. 53 КСО.

Недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили, заедно с лихвата по чл. 113 от КСО. Съгласно чл. 53, ал. 4, предложение трето от КСО, паричното обезщетение за отглеждане на малко дете не се изплаща при настаняване на детето в детско заведение. Не могат да бъдат споделени инвокираните в тази връзка възражения на жалбоподателя, че настаняването на сина ѝ в детско заведение е било само формално, а не фактически и юридически. Доколкото и за какъв период от време детето е посещавало ОДЗ „Радецки” и са все въпроси, ирелевантни досежно преценката дали то е било настанено (по смисъла на чл. 53, ал. 4 от КСО) в детското заведение. За наличието на качеството „настанено в детско заведение” от основно значение е дали детето е било прието през процесния период и не е изписано от съответното детско заведение. След като в хода на производството пред съда е било безспорно установено от приобщената по надлежния ред към доказателствения материал по делото административна преписка, че синът на жалбоподателката е бил приет и не е бил отписан. Няма колизия и в доказателствената сила на приложените писмени доказателства и свидетелските показания. Субективния елемент, дали детето се предоставя за отглеждане в социално заведение, дали се записва на формално основание, да пази ред когато навърши минимално допустимата възраст или записването е наложено от друго обстоятелство, но фактически и физически не посещава социалното заведение е без значение, тъй като с факта на записване,

за записващия, жалбоподателя е възникнало формалното задължение да декларира това обстоятелство.

Представеното писмо е частен документ, изразява индивидуално мнение, на това основание не са предвидени нормативни промени, налагащи и промяна на установената съдебна практика, поради което съдът не го кредитира като доказателство в полза на жалбоподаателя.

По тези съображения жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на делото на основание чл.143, ал.4 от АПК тя дължи на ответника направените разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 200 лв.

Воден от изложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е.Л.Е. *** против Решение № КПК-2/25.IX.13 на Директора на ТП на НОИ РУ"СО" гр.Перник, с което е потвърдено Разпореждане № 150/13 на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП НОИ Перник .

ОСЪЖДА Е.Л.Е. *** да заплати на ТП на НОИ гр.Перник сумата 200 /двеста/лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаване на страните пред ВАС.

Съдия:/п/